Newspaper Post

Żminijietna

żminijietna lehen ix-xellug

www.zminijietna.org www.zminijietna.blogspot.com https://twitter.com/Zminijietna

Vol.5 Nru. 23 Lulju - Settembru 2014 40c

Remembering The other September 11- Chile, the torch of the Utopia

By Garden of Knowledge Malta Association

Garden of Knowledge Malta Association invites you all to an exceptional and first time event in Malta The Premiere of the Movie:

"The sons of the thousand days"
By Chilean director Claudia Soto Mansilla

Remembering the Other September 11: Chile "the torch of the Utopia: For much of the population in the world, September 11 marks the anniversary of the terrorist attacks on the World Trade Center and the Pentagon in USA.

But for the people of Chile, much of Latin America, and democratic reformers at large, it marks another significant anniversary.

When: Friday 12 semptember 2014
Where: Europa House –
254 St Paul Street - Valletta
From: 6:30 pm

Duration of the movie: 1h30
In Spanish with English subtitles
Feel free to donate.
(More information on page 7)

Ġewwa...

Intervista ma' Fra Gwann Xerri ***fejn jgħid li "Marx huwa ġust meta jgħid li din hi soċjetà ta' klassi".***

- L-Editorjal dwar il-ħatra tal-Presidenza Ewropea.
- It-Traġedja ta' l-Ukraina.
- The Crisis of Tradeunionism.
- Messaġġ miċ-Ċittadini tal-UE.
- Banking – Usury. Who Benefits? *A lesson for a Social and Just Europe*.

QAWMIEN XELLUGI

Fost il-pluralità ta' riżultati li karatterizzaw l-Elezzjonijiet għall-Parlament Ewropew, ta' min ninnutaw li fuq in-naħa tax-Xellug, kien hemm żieda ta' siġġijiet.

Il-blokk Soċjal Demokratiku żied l-appoġġ għall-186 siġġu, u l-Ħodor ġabu 55 siġġu. Iżda relattivament, l-ikbar avvanz kien dak tal-blokk Xellugi, li żied minn 34 għal 51 siġġu. Fil-Greċja, is-Syriza mmexxija min Alexis Tsipras – li mexxa wkoll il-kampanja tal-Partit tax-Xellug Ewropew - sar l-akbar partit b'28 fil-mija tal-voti, u dan il-persentaġġ jista' jikber jekk ikun hemm front maqgħud ma' partiti oħrajn tax-Xellug. Anke f'pajjiżi bħal Spanja, il-Portugal u l-Ġermanja, il-partiti tax-Xellug ġabu riżultati pożittivi.

Minkejja li l-voti li ġabu l-forzi tax-Xellug u dawk Progressivi m'humiex biżżejjed biex jiksbu maġġoranza fil-Parlament Ewropew, ir-riżultat xorta żied is-saħħa ta' dawk li qed isejħu għal Ewropa soċjali.

Dan f'kuntest ta' politika ta' awsterità mposta mit-Troika Ewropea li ntensifikat il-prekarjetà, inguwaljanzi u faqar f'bosta pajjiżi Ewropej.

Wieħed jittama li l-forzi Xellugin u Progressivi jaħdmu iktar fil-qrib kontra l-mewġa neo-liberali u anke l-mewġa tal-lemin estrem u l-lemin popolista li kiseb riżultati tajbin f'pajjiżi bħall-Franza u l-Ingilterra.

F'dan ir-rigward, dak li qed jiġri fl-Italja huwa tassew importanti. Il-Partito Democratico ta' Renzi ġab 40 fil-mija tal-voti u rnexxielu jegħleb b'mod konvinċenti lill-Movimento 5 Stelle u lill-Forza Italia. Fl-istess ħin il-moviment tax-xellug, kompost minn partiti, attivisti u intelletwali differenti li ngħaqdu wara Tsipras - ġab iktar minn erba' fil-mija u b'hekk ser ikun rappreżentat fil-Parlament Ewropew. Hemm min jgħid li l-Partito Democratico ta' Renzi jirrappreżenta politika ċentrista u Amerikanizzata, iżda hemm ukoll min qed jgħid li Renzi jista' u għandu jkun vuċi ewlenija fost il-mexxejja Ewropej li jopponu l-Awsterità mposta minn Merkel u l-alleati tagħha.

Fi ħdan ix-Xellug Taljan – speċjalment fis-Sinistra Ecologia e Liberta' (SEL) iżda anke fir-Rifondazione Comunista - hemm diskussjoni sħiħa dwar jekk għandux ikun hemm appoġġ għal gvern ċentru-Xellugi ta' Renzi, liema Gvern hu kompost ukoll minn elementi miċ-ċentru Lemin.

Din id-diskussjoni għandha l-antagonizmi tagħha, tant, li kien hemm qasma fis-SEL bejn dawk minħabba din il-kwistjoni.

Nichi Vendola, il-mexxej tas-SEL qal li l-Partit tiegħu jirrappreżenta "xellug tal-governanza iżda mhux xellug fil-gvern" ("*Una sinistra di governo, non è una sinistra nel governo*"). Il-partiti, movimenti, attivisti u ntelletwali tax-Xellug għandhom jaspiraw biex ikun hemm governanza xellugija, iżda dan ma jfissirx li jiġu assorbiti fil-partiti soċjal-demokratiċi b'mod li leħinhom jispiċċa fix-xejn.

Minkejja li x-xellug huwa kemm 'il darba kkaratterizzat minn qasmiet u settarjaniżmu, jista' jkun hemm ukoll tenzjoni produttiva fil-kamp xellugi u progressiv li tista' twassal għal kisbiet kbar u formazzjoni eġemonika. F'dan ir-rigward forsi wieħed jista' jitgħallem mix-Xellug Latin Amerikan, kif kien jisħaq il-ħassieb Ernesto Laclau, li ħalliena ftit tal-gimgħat ilu.

Fil-kuntest Malti, il-Partit Laburista jidher li qed jibni eġemonija b'elementi kontradittorji - b'taħlita ta' diskors u politika soċjal-demokratika, soċjalista, liberali, neo-liberali u nazzjonalistiċi.

Fl-istess ħin, l-Alternattiva Demokratika ġabet riżultat ineffettiv fl-elezzjonijiet Ewropej. Għall-kuntrarju ta' l-aħħar elezzjoni ġenerali, AD reġgħet resqet lejn iċ-ċentru u minflok ma okkupat l-ispazju fuq ix-xellug, ippruvat tidher bħala alternattiva moderata u razzjonali f'nofs il-PL u l-PN.

Għalhekk, f'Malta hemm vojt politiku fuq ix-xellug li jista' jintela, u b'hekk isaħħaħ il-possibiltajiet' ta' nfluwenza xellugija fuq il-governanza.

Jeħtieġ li l-fjamma tax-xellug tibqa ħajja, liema fjamma tista' twassal għal bidliet kbar f'mumenti ta' qawmien meta l-masses jiktbu l-istorja.

L-ASSOĊJAZZJONI INTERNAZZJONALI Tan-NIES Tax-XOGĦOL

minn Alfred Consiglio

L-Assoċjazzjoni Internazzjonali tan-Nies tax-Xogħol, magħrufa wkoll bħala l-Ewwel Internazzjonal, kienet għaqda internazzjonali li mmirat li tgħaqqad diversi gruppi differenti ta' soċjalisti, komunisti w anarkisti. Din l-għaqda kienet iffurmata fl-1864 f'laqgħa tal-ħaddiema f'Saint Martin's Hall, Londra. L-ewwel kungress sar fl-1866 f'Ġeneva.

Fl-Ewropa, perjodu ta' reazzjoni krudila segwa r-rivoluzzjonijiet tal-1848. Il-fażi ewlenija ta' attività rivoluzzjonarja bdiet kważi għoxrin sena wara bit-twaqqif ta' din l-għaqda. Fl-aqwa tagħha din l-għaqda kienet tħaddan ħames miljun membru[1] għalkemm il-ġurnal uffiċjali jgħid tmien miljuni.[2]

Wara l-irvell fil-Polonja f'Jannar 1863, il-ħaddiema Ingliżi u Franċiżi bdew jiddiskutu kif jiżviluppaw relazzjoni aktar mill-qrib bejn il-ħaddiema. Tolain, Perrachon u Limousin żaru Londra f'Lulju 1863 u attendew laqgħa li saret f'ġieħ il-qawmien Pollakk. F'Settembru 1864, xi Franċiżi żaru mill-ġdid Londra bil-għan konkret li jitwaqqaf kumitat speċjali għal skambju ta' informazzjoni fuq materji ta' interess għall-ħaddiema.

Fit-28 ta' Settembru laqgħa internazzjonali għal riċeviment tad-delegati Franċiżi saret f'Saint Martin's Hall, u Edward Spencer Beesly, fid-diskors tiegħu waqqa' għaċ-ċajt il-proċeduri vjolenti tal-gvernijiet, u ħambaq fuq għaqda tal-ħaddiema tad-dinja biex jiksbu ġustizzja.

George Odger, segretarju tal-General Trades Council, qara diskors u sejjaħ għal kooperazzjoni. Il-laqgħa ddeċiedit unanimament biex tifforma għaqda tal-ħaddiema. Is-sede kellha tkun f'Londra b'kumitat ta' 21 membru elett.

Ħafna mill-membri Ingliżi kienu mill-Universal League for the Material Elevation of the Industrious Classes,[3] u kienu mexxejja trejdunjonisti bħal Odger, George Howell, Osborne u Lucraft. Fost il-Franċiżi kien hemm Denoual, Victor Le Lubez u Bosquet. Membri oħrajn kienu Fontana, Luigi Wolff, Johann Eccarius u Karl Marx.

Fil-5 ta' Ottubru ġie ffurmat Kunsill Ġenerali li kien ibbażat fil-bini tal-Universal League. Gruppi diversi offrew proposti. John Weston issottometta programm. Marx kellu jikteb l-indirizz għall-ħaddiema.

Meta twaqqaf, l-Internazzjonal kien

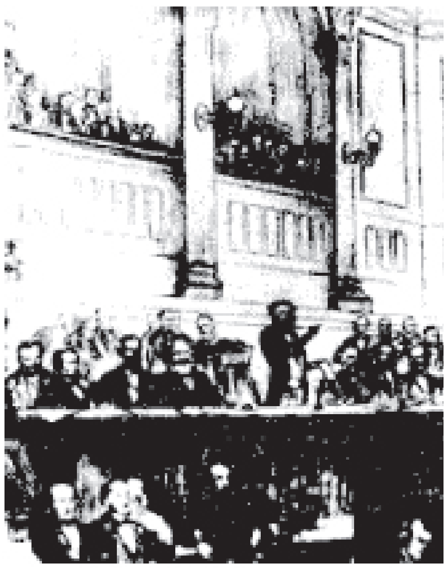

Il-laqgħa inawgurali f'Londra

alleanza ta'nies minn gruppi varji, u nkludew Blanquisti Franċiżi, Owenisti Ingliżi, Repubblikani Taljani w anarkisti Amerikani bħal ma kien Stephen Pearl Andrews. Matul is-snin, Marx kien figura ewlenija.

Minħabba l-varjetà vasta ta' filosofiji kien hemm kunflitt mill-ewwel. L-ewwel oġġezzjonijiet lejn Marx ġew minn għand il-Mutwalisti li opponew il-komuniżmu u l-istatiżmu. Madankollu, ftit wara li Mikhail Bakunin u s-segwaċi tiegħu, li kienu jissejjħu Kollettivisti, issaħħu fl-1868, l-għaqda saret ippolarizzata f'żewġ kampi.

Forsi d-differenzi l-aktar evidenti bejn il-gruppi feġġew fuq l-istrateġiji proposti biex jiksbu l-vizzjonijiet tagħhom ta' soċjaliżmu. L-anarkisti, miġburin madwar Bakunin, iffavorixxew taqtigħa kummerċjali diretta kontra l-kapitaliżmu, mingħajr indħil fl-aġitazzjoni politika parlamentari. Tliet kurrenti kienu qed jippruvaw jimponu l-veduti tagħhom.

Marx kiteb l-indirizz inawgurali li ġie approvat mill-Kunsill Ġenerali f'Novembru 1864. Ikkumparat mal-Manifest Komunista, l-Indirizz huwa dokument moderat. Il-Manifest ittratta, f'ġabra kuraġġuża, il-qawmien tal-kapitaliżmu, l-istorja tal-kunflitt soċjali, u l-prinċipji tal-komuniżmu. L-Indirizz beda b'deskrizzjoni ta' kundizzjonijiet ekonomiċi fl-Ingilterra Vittorjana, iddikjara li l-massa tal-klassi ħaddiema ma kienetx ingħatat sehem fl-avvanzi ġenerali fil-livell ta' għixien magħmul possibbli bil-progress teknoloġiku u l-bum industrijali sa mill-1848. Li tirbaħ il-poter politiku għalhekk sar id-dmir ewlieni tal-klassijiet ħaddiema.

Fil-Kungress tal-1866 li sar f'Geneva, il-grupp Proudhonista ddomina d-diskussjonijiet. Sitt Blanquisti, li kienu akkużaw lir-rappreżentanti Franċiżi bħala aġenti ta' Bonaparte, kienu mkeċċijin. Deċizzjoni sinifikanti f'dan l-istadju kienet l-adozzjoni tat-tmien siegħat xogħol.

Sena wara sar Kungress ieħor f'Lausenne; dan sar bejn it-2 u t-8 ta' Settembru 1867. Marx ma attendix. Il-grupp Proudhonista influwenza l-organizzazzjoni tal-Internazzjonal, però naqsu li jiksbu t-tmexxija tal-Internazzjonal.

Il-Kungress ta' Brussell fl-1868 oppona l-affiljazzjoni mal-League of Peace and Freedom.

Ir-Raba' Kungress sar f'Basle bejn is-6 u t-12 ta' Settembru 1869. Dawk li attendew inkludew lil Ingliżi Applegarth, Eccarius, Cowell Stepney, Lessner, Lucraft u Jung; minn Franza attendew Dereure, Landrin, Chémalé, Murat, Aubry, Tolain, Palix, Varlin u Bakunin; mill-Belġju ġew Hins, Brismée u de Paepe; mill-Awstrija ġew Neumayer u Oberwinder. Il-Ġermaniżi bagħtu lil Becker, Liebknecht, Rittinghausen u Hess; mill-Isvizzera ġew Burkly, Greuch, Guillaume, Perret u Schwitzguébel; mill-Italja ġie Caporosso. Spanja bagħtet lil Sentinon u Farga-Pellicer.

Sa minn meta r-raba' Kungress tal-Internazzjonal, li sar f'Basle f'Settembru 1869, kien adotta r-rapport tal-Kunsill, kien deher ċar li maġġoranza kienet favur dak li ssejjaħ "kollettiviżmu". Fuq l-aġenda kien hemm in-nazzjonalizzazzjoni tal-art li ma kienetx mixtieqa mill-Proudhonisti. Però, il-maġġoranza "kollettivista" nqasmet fuq proposta ta' Bakunin li d-dritt tal-wirt ikun abolit..

Wara d-disfatta tal-Komun ta' Pariġi fl-1871, Bakunin ikkaretterizza l-ideat ta' Marx bħala awtoritarji, u ħabbar li jekk xi partit Marxist jieħu l-poter, il-mexxejja tiegħu jsiru ħżiena daqs il-klassi ħakkiema li kien iġġieled magħha. Fil-Kungress ta' The Hague fl-1872, l-Internazzjonal inqasam f'żewġ gruppi. Minn hemm 'il quddiem, il-kurrenti marxisti w anarkisti tas-soċjaliżmu kellhom organizzazzjonijiet distinti, f'ċertu żmien anke "internazzjonali" rivali.

Din il-qasma, xi drabi msejjħa l-qasma "ħamra" u "sewda", l-aħmar jirreferi għall-marxisti u l-iswed għall-anarkisti. F'Settembru 1872 maġġoranza żgħira vvotat għall-proposta ta' Marx biex is-sede tal-Internazzjonal tkun trasferita lejn New York. Ftit snin wara, fl-1876, l-Internazzjonal miet mewta naturali f'Philadelphia.

Noti:

1. Robert Payne: Marx: A Biography, New York, 1968.
2. Journal Officiel, Mejju 29, 1871.
3. F.M. Leventhal: Respectable Radical, London 1971.

Messaġġ Miċ-Ċittadini ta' l-UE

Apert - Birkirkara.

L-Elezzjonijiet tal-PE li saru f'Mejju madwar l-Ewropa, taw riżultat individwali u globali li jikkumplimenta l-iskuntentezza li ilhom juru ċ-ċittadini, bi protesti mqanqla kontra l-faqar u l-kundizzjonijiet tax-xogħol, u l-kwistjoni tal-immigrazzjoni rregolari.

Iċ-ċaqlieq kbir tal-voti lejn partiti estremi u/jew ġodda, ma sarx wisq minħabba prinċipji politiċi, imma kien aktar dovut għal protesta kollettiva kontra t-telf tal-kundizzjonijiet tal-ħajja li kienu ntrebħu matul is-snin, u li suppost li jiġu protetti skond dawk il-prinċipji. Il-protesta tinkludi wkoll kumplikazzjoni razzista.

Il-faqar u l-kundizzjonijiet ħżiena tax-xogħol ġejjin mill-politika ta' awsterità ħarxa li l-UE qed timponi biex ittaffi l-falliment finanzjarju li ġabu l-banek ewlenin bil-policy tas-suq libertin tal-istess UE. Fuq dawn nitkellem darba oħra.

Illum inħares lejn l-immigrazzjoni rregolari li xkattat bla kontroll u qed tinkwieta lill-ħaddiema u tippreokkupa lill-familji fl-istati tal-periferiji jew fruntieri, tas-sud u ta' Lbiċ tal-UE. Qegħda tiskomoda wkoll liċ-ċittadini ta' stati li kienu kkolonizzaw territorji Afrikani, u ġabu immigranti minnhom biex jaħdmu fl-ekonomija li riedu jiżviluppaw fl-art Ewropea.

Mela l-immigrazzjoni qed tikkawża

problemi ta' żewġ kategoriji. Waħda fil-pajjiżi ex-kolonizzaturi bħal Franza u l-Ingilterra, fejn għexieren ta' snin ilu fetħu l-immigrazzjoni mill-Afrika huma stess, biex jissodisfaw l-esiġenzi ekonomiċi tagħhom. Matul is-snin dawk l-immigranti rabbew familji u saru sudditi tal-pajjiż Ewropew, bid-drittijiet kollha taċ-ċittadini tal-lokal. Mhux ġust li l-ex kolonizzatur issa juri dubji dwar id-drittijiet ta' dawk in-nies u tad-dixxendenti tagħhom li jitwieldu sudditi tal-lokal. Anzi l-ex kolonizzatur għandu dmir li jerfa' r-responsabilità biex itaffi t-tbatija tal-immigranti li fil-preżent qegħdin jaħarbu lejn l-UE, mill-ex kolonji li faqqar jew ħalla jiftaqru hu.

Il-problema tal-kategorija l-oħra tinvolvi l-pajjiżi tal-periferija bħal Malta u l-Italja, fejn eluf ta' Afrikani qed jaslu kull sena bid-dgħajjes irregolarment u bla identifikazzjoni. Iż-żewġ stati ma jifilħux aktar jirċievu dak l-influss ta' immigranti bla kontroll u mingħajr il-koperazzjoni meħtieġa tal-pajjiżi kollha tal-UE.

Dan żviluppa fi problema li qegħda dejjem tikber b'rata allarmanti. L-immigrazzjoni rregolari tista' twassal għal diffikultajiet kbar soċio-ekonomiċi u soċio-kulturali. Dawn issa qed jieħdu dimensjoni politika billi l-elettorat f'ħafna stati resaq lejn partiti estremisti, minħabba li l-gvernijiet rispettivi tagħhom u l-UE ma solvewx il-problemi. Din il-verita ħarġet ċara mill-fatt li l-uniċi żewġ gvernijiet li għamlu rebħ f'dawn l-elezzjonijiet kienu ta' l-Italja u ta' Malta, li qegħdin jinsistu bil-kbir ma' l-UE biex is-sitwazzjoni tiġi rimedjata ġustament b'mod konkret.

Ir-riżultati kkonfermaw li l-eletturi tilfu l-fiduċja fit-tmexxija preżenti tal-UE, u qed ifittxu alternattiva għall-partiti li l-UE qed tħalli iżolati jġorru l-problemi tagħhom weħidhom, meta huma ħarġu biljuni ta' Euro biex salvaw banek mill-falliment finanzjarju. Dan l-egoiżmu mhux aċċettabbli fi ħdan l-unjoni, li twaqfet speċifikament fuq il-prinċipju tas-solidarjetà u sussidjarjetà.

L-eletturi taw messaġġ lill-UE biex tieħu l-inizjattiva soda li tirregola u tippjana l-immigrazzjoni b'mod li l-influss jinfirex f'kull stat skond il-bżonn tiegħu u/jew skond id-disponibilità li jkun imissu joffri. Hija obbligata li tmexxi lil istati membri kollha f'dak il-pjan kollettiv organizzat. Bħala istituzzjoni li tinkorpora l-ex kolonizzaturi, l-UE għandha obbligu morali li tiskonta parti min-nuqqas passat ta' xi membri tagħha, billi tgħin lil ex kolonji jiżviluppaw biex titjieb il-ħajja tal-Afrikani u jitrażżan l-eżodu tagħhom mill-Afrika.

Editorjal

Jean Claude Juncker

Iċ-Ċampjin tal-Politika ta' Awsteritá fl-UE

Jean Claude Juncker, ex gvernatur tal-Bank Dinji huwa magħruf bħala persuna fanatika għall-ideja ta' Ewropa Federalista u kien l-istess persuna li meta kien Priministru ta' Lussemburgu, għal 19 –il sena sħaħ, ittrasforma l-pajjiż ta' nofs miljun persuna f'tax haven li minnhom gawdew l-aktar dawk sinjuri fosthom dawk li jmexxu l-oqsma finanzjarji u korporazzjonijiet kbar.

L-istess meta kien fi tmexxija ta' l-Ewro, Juncker lagħab parti kruċjali biex flus il-poplu jintużaw biex jiġu salvati banek - f'biljuni ta' ewros minn fondi pubbliċi, filwaqt li l-poplu jiġi fraġellat bil-politika ta' awsterità.

Il-politika ta' awsterità li Juncker kien il-paladin tagħha wasslet biex il-faqar fl-Ewropa jisplodi b'rata allarmanti, jintilfu l-impjiegi, jitnaqqas l-investiment f'oqsma soċjali u ambjentali, u jiġi aktar id-deregulat is-suq tax-xogħol, billi jiddaħħlu liġijiet ġodda sabiex l-impjieg prekarju jsir l-ordni tal-ġurnata.

Riċerka turi rata għolja ta' suwiċidji marbuta ma' l-politika ta' awsterità mponuta mit-Troika.

Bil-ftehim milħuq qabel l-elezzjonijiet tal-PE li l-President tal-Kummissjoni Ewropeja jkun ġej mill-grupp rebbieħ (dak li l-aktar iġib siġġijiet fil-PE) wassal biex illum il-Partiti tas-soċjal demokrazija kellhom jbaxxu rashom għal ħatra ta' Juncker.

It-Traġedja ta' l-Ukraina.

Victor Degiovanni

Agħti sehmek u pparteċipa fil-Kampanja kontra l-Qtil ta' Nies Ċivili fl-Ukraina – http://www.change.org/en-GB/petitions/dr-george-vella-save-people-of-ukraine

L-avvenimenti li ġraw din is-sena ġewwa l-Ukraina kienu ferm ta' għajb kemm għal Istati Uniti kif ukoll għal Unjoni Ewropeja fejn gvern elett demokratikament safa mneħħi mill-poter bl-għajnuna ta' dawn, sabiex jitpoġġa gvern ieħor li kien jgħogob lilhom u jgħaqdihom mill-koxxa.

Wara li l-Gvern ta' Viktor Yakunovich kellu diskussjonijiet mal-UE għal ghajnuna minħabba l-ekonomija mwera tal-Ukraina, dan kellu jagħżel l-offerta li kien għamillu Vladimir Putin, President tal-Federazzjoni Russa, offerta li kienet ferm aħjar minn dik ta' l-Unjoni Ewropeja li kull ma kienu qed joffrulu kienet awsterità biss. Bir-raġun kollu, Yakunovich għażel l-aktar offerta vantaġġjuża, li kienet dik li kien qed joffrilu Vladimir Putin, u kellu jirrifjuta l-awsterità li l-UE riedet timponi fuq il-poplu Ukren.

Din l-għażla urtat bil-kbir il-partiti ta' l-oppożizzjoni, għaliex, kienet sejra twassal biex jitwarrbu l-pjanijiet li huma kienu ħejjew meta kienu fil-Gvern, sabiex l-Ukraina ssirr membru sħiħ tal-Unjoni Ewropeja. Dawn ħarġu n-nies tagħhom fit-toroq jipprotestaw. Magħhom ħarġu wkoll Partiti tal-lemin estrem li kienu f'koalizzjoni magħhom qabel ma tilfu l-elezzjonijiet nazzjonali.

Gruppi tal-lemin estrem, faxxisti, u Neo Nażisti, bdew iwettqu vjolenza fit-toroq fejn tkissru monumenti, saħansitra anki monument li jfakkar lil dawk l-Ukreni li mietu matul it-Tieni Gwerra Dinjija; ħatfu wkoll bini governattiv u meta l-forzi tal-ordni ippruvaw jikkontrollaw is-sitwazzjoni, l-gvern Ukren safa mhedded mill UE b'sanzjonijiet jekk l-forzi tal-ordni jużaw il-forza kontra skond UE "protesti pacifici".
Fl-aħbarijiet kull ma kien jidher kien nar, demm, u l-pulizija msawta mid-dimonstranti.

L-Unjoni Ewropeja daħlet bħala ntermedjarju bejn il-gvern u l-oppożizzjoni sabiex tinstab soluzzjoni li twassal għal ftehim, imma dan ġiex onorat mill-Partiti ta' l-opożizzjoni li baqgħu jużaw mezzi ta' terrur bħal ma kien isir fil-Ġermanja ta' l-epoka Nażista. Viktor Yakunovich

Stepan Bandera (nofs) libes uniformi nażista

irnexxielu jaħrab u anki xi deputati oħra tal-gvern. Dawk li ġew maqbuda ġew sfurzati b'theddid li joqtlu il-familji tagħhom jekk dawn ma jivvutawx favur mozzjoni ta' sfiduċja fil-Gvern. Dan l-att kien u kolp ta' stat kontra gvern leġittimu, elett demokratikament. L-Unjoni Ewropeja naqset milli taġixxi meta suppost kienet responsabbli sabiex tiggarantixxi l-ftehim milħuq taħt l-awspiċi tagħha u dawk internazzjonali.

Fost l-partiti tal-lemin estrem hemm l-Partit Zvoboda, partit neo-Nażista. Dan il-partit beda r-renju ta' terrur ġewwa Kiev u ġewwa bliet oħra Ukreni. Twaħħlu *streamers* kbar ma' bini pubbliku juru lil Stepan Bandera* - l-eroj ta' dawn in-Nażisti. Bdew isiru Marċi ġewwa Kiev bil- fjakkoli mixgħula u b'membri tal-partit lebsin 'armbands' juru l-iżvastika, waqt li jkantaw inni Nażisti u jgħajtu slogans ta' tifħir lil Stepan Bandera. Kiev saret qisa Berlin ta' l-1938.

Stepan Bandera hu meqjuż bħala traditur - fejn fit-Tieni Gwerra Dinjija ngħaqad mal-Forzi ta' Hitler kontra pajjiżu. Dan baqa' jissimbolizza r-reżistenza faxxista ġewwa l-Ukraina. Din ir-reżistenza qatt ma kellha appoġġ popolari, imma kellha appoġġ mill-Istati Uniti li matul il-Gwerra Bierda kienet tipprova tibgħat bil-moħbi persuni ta' oriġini Ukreni sabiex iqajjmu ferment ġewwa dan il-pajjiż. Grazzi għal Kim Philby dawn it-tentattivi kienu jfallu, peress li nies li jidħlu minn barra klandestinament fil-pajjiż kienu jiġu arrestati malli jidħlu fi territorju Ukren. Ta' min isemmi lil Stepan Bandera li kien inqabad wara l-gwerra mill-armata Sovjetika, u spiċċa maqtul b'tiri *(iffuċilat)*. Tista' faċilment issejjaħlu Borg Pisani ta' l-Ukraina, imma vjolenti.

Illum tista' tgħid li vjolenza ġewwa Kiev, il-kapitali, saret l-ordni tal-ġurnata, il-Kwartjiri tal-Partit Komunista sfaw attakkati u mkissrin. Il-Vjolenza nfirxet fi bliet oħra. Ġewwa Odessa nħaraq il-bini ta' Trejdjunjin u nqatlu mal-40 persuna li ma tħallewx joħorġu mill-bini għaliex il-folla faxxista bdiet tispara b'armi tan-nar fuqhom quddiem il-forzi tal-ordni li ħallew dawn l-atti kriminali jseħħu. Ċittadini Ukreni li jitkellmu bir-Russu issa saru ċittadini ta' tieni klassi – bi ftit drittijiet. Hawn beda nkwiet serju għaliex iċ-ċittadini ta' nofs inhar u tal-lvant tal-Ukraina ma aċċettawx dawn il-kundizzjonijiet, u lanqas ma bdew jgħarfu l-gvern illeġittimu ta' Kiev.

Il-Krimeja li sa' l-1954 kienet tagħmel parti mil-Federazzjoni Russa fejn kienet ingħatat lil Ukraina min Nikita Kruschev, issa, wara referendum, 90% ta' dawk li 'ivvutaw' qablu li tinqata mill-Ukraina u tingħaqad mal-Federazzjoni Russa. Kemm l-UE u kemm l-Istati Uniti bil-wiċċ vili kollu sejħu dan l-att bħala wieħed illegali. Insew li biex saret is-seċċessjoni tal-Kosovo mis-Serbja huma bagħtu lin-NATO tibbumbardja Belgrade. Fejn ukoll, dak inhar, kienu ddikjaraw li kull poplu għandu s-sovranità li jagħżel hu. Hawnhekk ħarġet biċ-ċar l-ipokrezija tal-Punent. minkejja kull ma ntqal. Il-Krimeja s-seċediet mill-Ukraina u wara ġiet aċċettata bħala parti mill-Federazzjoni Russa. Issa kemm l-UE u kif wkoll l-Istati Uniti bdew jimponu sanzjonijiet ekonomiċi u ta' iżolar fuq il-Federazzjoni Russa sabiex jippruvaw irreġġgħu lura dak li kien twettaq.

Reġjunijiet fid-Donbass għamlu l-istess talba, żammew referenda, u wara riżultat pożittiv iddikjaraw ruħhom bħala pajjiżi ndipendenti mill-Ukraina. Fiż-żmien ta' l-elezzjoni Presidenzjali il-ġdida, sabiex jilliġittimizzaw il-Gvern, kemm l-UE u kif ukoll l-Istati Uniti bdew jheddu lill-Federazzjoni Russa li jekk ikun hemm indħil dan ser iwassal għal riperkussjonijiet. L-elezzjoni saret u safa elett ir-"Re taċ-Cikkulata" bi 52% ta' dawk li ivvutaw. Fl-ewwel att tiegħu, l-President il-ġdid iddikjara gwerra kontra l-poplu ta' dan ir-reġjun, bl-armata Ukraina li kienet tinkludi fiha volontiera mill-forzi tan-NATO bdew iwettqu massakri sħaħ kontra nies ċivili.

Madwar id-dinja, nies progressivi u xellugin bdew juru d-disapprovazzjoni għal dawn l-atti kriminali. F'Malta, il-Partit Komunista flimkien ma l-organizazzjoni Ġnien tal-Gherf qed jorganizzaw ġbir ta' firem *(online)* biex nħeġġu lil Dr George Vella, Ministru ta' l-Affarijiet Barranin, kif ukoll is-Sur John Debono, Konslu Malti għal Ukraina ħalli jagħmlu pressjoni diplomatika fuq l-Amministrazzjoni tal-Ukraina sabiex jitwaqqfu l-attakki kontra nies ċivili mill-armata Ukrena, fir-reġjun ta' Donbass fl-Ukraina.

Nħeġġuk tagħti sehmek f'din il-kawża ġusta favur il-poplu Ukren - f'dan l-indirizz digitali http://www.change.org/en-GB/petitions/dr-george-vella-save-people-of-ukraine

Inħeġġukom sabiex tingħaqdu magħna f'din il-kawża Anti-Faxxista.

L-Għaqda Żminijietna -Leħen ix-Xellug

Żminijietna -Leħen ix-Xellug huwa moviment xellugi u jinkludi membri tal-Partit Komunista, il-Partit Laburista, l-Alternattiva Demokratika, l-Alleanza Liberali ħaddiema, akkademiċi, studenti, trejd unjonisti, ġurnalisti u pensjonanti.

Żminijietna hija l-leħen tax-xellug. Il-mira ewlenija hi li l-għaqda jkollha preżenza ikbar fis-soċjetá permezz ta' attiviżmu minn perspettiva xellugija, b'emfażi fuq il-prinċipji ta' l-ugwaljanza, ġustizzja soċjali u sostenibilitá ekoloġika.

Din ir-rivista hija waħda mill-ħidmiet ta' l-Għaqda u wieħed jista' jabbona permezz ta' ċekk jew money order ta' €5 indirizzati lil Żminijietna: P.O Box 35 Sliema. SLM1000 jew BOV account number 40013290155

Kull korrispondenza għandha tintbagħat fl-indirizz ta' hawn fuq jew zminijietna@yahoo.com

Il-kitbiet fir-rivista huma l-fehmiet u opinjonijiet tal-kittieba u mhux bil-fors jirriflettu l-policy uffiċjali ta' l-Għaqda Żminijietna. Ir-riklami huma bi ħlas.

Il-gazzetta Żminijietna hija pubblikazzjoni ta' kull tlett xhur ta' l-Għaqda Żminijietna. Disinn KoPri Koperattiva u stampar Union Print, Marsa.

"Kullħadd jgħid li l-ekonomija sejra l-quddiem, imma wieħed jistaqsi għal Min?" - *Fra Ġwann Xerri*

"Il-ħidma tiegħi fil-Brażil waslitni biex nifhem aktar is-soċjetà mill-qrib", hekk qal Fra Ġwann waqt intervista mal-Editur tal-gazzetta Żminijietna.

Fra Ġwann huwa mwieled il-Belt u trabba tas-Sliema. Studja ġewwa l-iskola f'tas-Sliema ta' St Joseph u wara mort il-Liċeo u wara dħalt Dumnikan. Bdejt l-esperjenza tiegħi fil-Brażil fl-1974. Għext l-ewwel 3 snin fiż-żona rurali fejn kien hemm eżodu rurali tal-biża minħabba l-bdil ekonomiku taħt id-dittatura faxxista (ta' Ġeneral Gayzer)li ma kienetx għada fl-eqqel tagħha. Wara nbagħat nistudja Rio De Janiero fejn hemm bdiet tinbet it-Teoloġija ta' Liberalizazzjoni. Min hemm beda tqarrib tiegħi lejn ix-xellug permezz stess ta' dawn il-movimenti fi ħdan il-knisja u l-movimenti soċjali. Il-partit xellugi kien għadu projbit, imma kien hemm il-ħolqien ta' movimenti xellugin fosthom l-hekk imsejjaħ *moviment mingħajr art* li kien qiegħed f'taqbida kontinwa mal-Gvern biex itejjbu l-qagħda tagħhom. Tista' tgħid li jien minn hemm bdejt. Il-knisja kellha ħidma pastorali li bdiet b'dik li ngħidulha aħna tal-karita, li nibtet minn l-Isqof Camara li kien sejħilha il-kruċjata ta' San Bastjan, fejn il-Papa tlieta u għoxrin b'mod ironiku qallu li "tidher li ma għandekx esperjenza fil-middle east għax kieku il-kelma kruċjata ma tużahiex".

Fra Ġawnn kompla jgħid li din imbagħad għaddiet minn aspett ta' assistenza u karità għal aspett ta' organizazzjoni u rinvindikazzjoni mill-Istat. Għalhekk ngħaddu minn kunċett bħala il-fqir minn kunċett ta' ħniena u tal-għajnuna għal fqir bħala suġġett għall-ħelsien tiegħu ma' l-oħrajn billi jorganizza ruħu; jesiġi li jsir ċittadin u jesiġi li jkollu drittijiet tiegħu mill-Istat. Sa hawn hemm ma għandna l-ebda kunċett ta' revoluzzjoni. S'intendi l-awtoritajiet kellhom l-ideja ta' soċjetà ta' klassi, ta' esplojtazzjoni. In-nies din kienu għadhom ma fehmuwiex u għalhekk kien hemm ħafna xogħol biex teduka n-nies. Essaġġ kienu l-mexxejja tal-komunità li dawruni favur il-kawża tal-fqir għax jien kont biss nqaddes bħal kull qassis ieħor fid-dinja, fosthom il-mexxej tal-foqra Akinando Bizerra magħruf bħala l-Bola (ballun) li llum mejjet bejn 1974-1978. Hu kien għallimni ħafna dwar in-nies foqra fil-Brażil. Imbagħad wara mort naħdem ġewwa l-belt kapitali San Paolo. Hemmhekk flimkien ma' oħrajn bdejna ngħinu lill-moviment tal-"*Bdiewa Bla Art*", imma ma konniex nagħmlu parti minnu bħala qassisin. Imbagħad dħalt fil-kwistjonijiet ta' drittijiet umani fi djoċesi li kienet ħafna mportanti fejn kellek nies jisparixxu *"desparicitus"* . San Paolo kienet iċ-ċentru ta' dawk in-nies li kienu jisparixxu fl-Arġentina u l-Urugwaj bis-saħħa ta' Kardinal. Dħalna naħdmu wkoll fil-Brażil stess fil-ħidma ta' anti-apartheid fl-Afrika t'isfel. Illum qed nkompli l-ħidma tiegħi pastorali fil-Brażil.

L-Awtoritajiet tal-Knisja x'kienet l-attitudni tagħhom fi żmien id-Dittatura?

Dak iż-żmien kien perjodu ta' taqlib fil-pajjiż, imma jien ma kelliex tensjoni mill-awtoritajiet tal-knisja, anzi nista ngħid li kien ta' appoġġ. Kien hemm isqfijiet li kellhom sehem importanti fis-soċjetà bis-saħħa ta' ħidmiet pastorali bl-appoġġ

dirett ta' konferenzi pastorali. Fi snin 90 kienet tpoġġiet bomba ma wieħed mill-mexxejja tal-komunità gays u fejn jien ġejt mitlub mill-awtoritajiet tal-knisja stess biex immur nuri solidarjetà ma din il-persuna. Iktar riċenti, qabel il-ħatra ta' Papa Franġisku kelli kwistjonijiet ma' l-awtoritajiet tal-knisja peress li għandi storja li nħaddan it-Teoloġija tal-Liberalizazzjoni u għalhekk ġejt imċaħħad minn ċertu pożizzjonijiet fi ħdan il-knisja. Illum din żgur li nbidlet bil-ħatra ta' dan il-Papa.

Jassoċċjaw ħafna fl-Amerika Latina it-Teoloġija tal-Liberalizazzjoni mal-Moviment Komunista, huwa ġustifikat dan?

Ma tistax tassoċċjah hekk qisek għandek xi *"kawża u effett"*. Wieħed jistaqsi imma hemm relazzjoni jew le? Jien ngħid li mhux ġustifikat li jgħinad hekk, la fuq naħa u lanqas l-oħra. Li ġara filfatt fi ħdan il-knisja huwa li qabel il-ħatra ta' Papa Ġanni tlieta u għoxrin id-dinja nqagħlet mill-ideja ta' destin; li l-faqar mhux destin li Alla għamlu imma għażla tal-ekonomija, iġifieri maħluq mill-bniedem. Iġifieri li tippriedka l-paċenzja ma baqax ġustifikat la m'għamiliex Alla. La m'għamiliex Alla, allura l-paċenzja ma ssegwix aktar. Tajjeb li ngħidu li l-aqwa ħassieba ta' Teoloġija tal-Liberalizazzjoni studjaw hawn fil-pajjiżi tal-punent. It-teoloġija tar-revoluzzjoni twieldet hawn u mhux fl-Amerika Latina. Beda jinbet moviment kbir fi ħdan il-knisja sabiex jiġi eredikat il-faqar. Imma bdew jindunaw li żvilupp waħda mhux biżżejjed, imma jrid jkun hemm bdil radikali fis-sistema ekonomika. Il-faqar huwa xi ħaġa radikali, allura jeħtieġ tibdil radikali. Allura meta tibda tistudja dan minn se jgħinek biex tifimha din il-filosofija ta' Aristotle, Plato? Għalhekk minn hemm bdiet tiġi studjata ix-xjenza soċjali biex tifhem aktar il-faqar, u allura kif tista ma tistudjax il-Marx, jekk trid tifhem il-kapital!!

Fra Ġwann fisser li mhux għax studjajt il-Marx bdejt inħaddan it-Teoloġija tal-Liberalizazzjoni, imma għax ma qbajtx nemmen f'ħaġa u kelli bżonn biċċa għodda differenti. Dak li ġara mill-aspett teoriku. La m'għadniex nemmnu fil-paċenzja, allura jekk taqra' l-vanġelu se ttih dimensjoni differenti. Ma tistax tibqa' tgħid l-istess ħaġa lin-nies eż il-ħelsien tal-poplu Lhudi; il-fejqan ta' Ġesu; li Ġesu jgħid in-nies imxu, dawk jieħdu dawl ieħor.

Ħafna iktar importanti hu li fi żmien id-dittatura bdiet issir ħafna persekuzzjoni u xi nies ġew ittorturati u ntbgħatu l-ħabs. Minn kienu dawn in-nies? Il-Gvern kien jgħid li dawn kollha komunisti u xellugin. Meta fi-realtà dawn kienu attivisti mill-partit komunista, oħrajn xellugin u minn ħdan il-knisja, imma dawn intefgħu kollha fl-istess ħabs. Ġew ittorturati bl-istess mod u għall-istess raġuni ta' bidla favur il-fqir. Fra Ġwann qal li issa għidli inti li tkun fl-istess ħabs, ġejt ittorturat bl-istess mod u stuprat jekk mara bl-istess mod, allura dawn bdew jgħidu; imma d-differenza bejnietna x'inhi meta aħna nemmnu fl-istess affarijiet. L-istess meta qalu l-Papa Franġisk li kien iżgħar fl-età li hu komunist, hu qallhom li "komunist qatt ma kont, imma ħbieb komunisti għandi ħafna". L-istess loġika qed tiġi applikata jekk int tieħu pożizzjoni kontra l-gwerra fil-Libja u fl-Ukraina, jgħidulek li int tappoġġja l-Gaddafi jew f'dal każ riċenti lill-Putin.

S'intendi, kompla jelabora Fra Ġwann li l-Gvern fil-Brażil għamel kampanji kbar biex lil dawn jagħmilhom bħala dimonji, inkella kif se jirreżistihom, barra l-qtil brutali, kien hemm il-qtil li aħna ngħidulu tal-karattru. Kif qal l-ħassieb Amerikan Chomsky *"id-demonizzazzjoni hija l-ikbar għadu"*.

Huwa ġust li jingħad li Papa Gwanni Pawlu tieni ma għinx f'dak li kien għaddej fil-Brażil?

Daż żgur li ma għinx, huwa argumnent ġust ħafna. Papa Ġwanni Pawlu 2 kien anti-komunist. L-esperjenza tiegħu kienet fil-Polonja, kontra l-komuniżmu fil-Polonja, forsi kellu raġun u mbagħad taqa' fl-ereżija ta' l-għadu tal-għadu tiegħi huwa l-ħabib tiegħi. Din il-loġika żgur li mhiex dejjem treġi. Iżgur li hekk għamel, huwa fatt. Ara Papa Ġanni tlieta u għoxrin kien bil-maqlub ma kienx jibża mill-komunisti. Minħabba li hu kellu esperjenza qabel ma laħaq Papa ta' ħidma ma' Isqof fl-Italja li kien meqjuż bħala xellugi għax kien jaħdem favur il-ħaddiema. Allura dan meta tneħħa minn Isqof u ġie mibgħut il-Bulgarija dana għamel ħafna ħbieb Komunisti li kellhom familja fejn anke bis-saħħa ta' hekk iltaqa' ma Krushchev. Hu ma kienx jibża mil-Komunisti, imma ma jfissirx li kien iħaddan l-istess ideoloġija.

X'bidliet rajt fil-Brażil minn meta kont hemm int u llum, f'perjodu fejn anke ġie elett il-partit xellugi ta' Lula u li llum għadu jiggverna taħt il-Presidenza ta' Dilma. Essaġġ l-ħolma ta' Paolo Freire ta' emanċipazzjoni tal-poplu seħħet?

Fi żmien id-dittatura nibtu ħafna movimenti fosthom 'bdiewa bla art', ta' 'dawk bla dar', femministi, dawk li jiġbru l-karti, dawk indiġeni u dawk li jgħixu maġenb dams. Nibtu ħafna movimenti li kienu dawn li ġabu il-bidliet flimkien ma' dawk tal-ħaddiema li reġaw organizzaw ruħhom fi trejdjunjins (li kienu projbiti taħt id-dittatura) u l-moviment tal-istudenti (li kienu mħotta mil-gvern dittatorjali). Id-dittatura damet aktar minn għoxrin sena. Dawn ġabu il-bidliet għad-demokrazija fi 60s bl-għajta ta' riformi strutturali ta' saħħa b'xejn; edukazzjoni universali; riformi agrarji, li għadhom l-għajta ta' toroq sa llum ta' saħħa u edukazzjoni diċenti għall-kullħadd u li l-art tkun maqsuma aħjar mhux f'idejn ftit agro-business.

Fra Ġwann saqsa, x'ġara imma? Dana żgur li ma kienx avviniment tal-Brażil waħdu imma ġrat f'ħafna pajjiżi oħra fl-Amerika Latina. Illum meta ngħidu gvernijiet tax-xellug; gvernijiet aktar popolari, gvernijiet li għandhom ftit kuxjenza lejn il-fqir, filfatt huma kollha kapitalisti bl-eċċezzjoni tal-Gvern ta' Chavez u l-Ekwador ta' Correa. Mujica ta' Urugwaj huwa hu Soċjalista u martu li hi senatura, imma l-Gvern essaġġ m'huwiex. Mexa fl-istess triq ta' Franġisku ta' Assisi. Hu jgħix ta' soċjalist, bdiha hu billi naqqas il-paga iegħu u tagħha lill-foqra, ma jgħix fil-palazz u jgħix ħajja sempliċi.

Tajjeb ngħidu li l-movimenti armati fi snin 60 inħlew, intfilhom il-gass, li jfisser li din it-triq ma twassal imkien, filwaqt li l-ħajt ta' Berlin waqa' għax tmermer minn ġewwa. Allura hawn dawn il-movimenti sabu ruħhom f'dinja unipolari fejn rebaħ il-kapitaliżmu minn naħa għal oħra. Dawn il-movimenti ma kellhomx aktar ma minn jinnegozzjaw, anke fuq livell ta' pajjiż jekk kellhom jieħdu l-poter. Dana ma jistax isir jekk għandek sistema waħda

ikompli f'paġna 5

"Marx huwa ġust meta jgħid li din hi soċjetà ta' klassi."

ekonomika.

Il-gvernijiet xellugin li telgħu llum qed jaħdmu f'sistema kapitalista li għandha l-ambigwità tagħha fejn dawn żammew is-sistema kapitalista, ħadnu teorija ta' żvilupp li hi fuq linja kapitalista, imma peress li għandhom ħafna aktar ruħ soċjali, allura għamlu ħafna riformi soċjali. Fil-Brażil saru riformi soċjali kbar bħall-introduzzjoni tal- 'borsa' (sistema ta' minimum wage) għal min hu bla xogħol; sabiex tfal imorru l-iskola minflok jaħdmu; anke biex tmur l-universita u tixtri l-kotba. Imbagħad daħlu l-kwotas sabiex aktar nies miż-żona l-fqira, indiġena, suwed u nisa jidħu fl-universita statali. (li jfisser li jrid jkun hemm rappreżentanza ta' kull minoranza fl-universita). Dawn taħt il-gvern ta' Lula splodew, għamilhom politika ċentrali. Naqqas it-taxxi fuq *white goods,* if-faċilita is-self mill-banek, imma dana kollu għamlu bla ma miss is-sinjur. Daħħal il-pensjoni. Ħafna nies tista' tgħid li nqalgħu mill-faqar. L-ekonomija tal-irħula tjiebet u għalhekk jitla'. Filfatt jakkużawh li dawn ir-riformi huma popolisti.

X'inhuma n-nuqqasijiet llum u għala taħseb li qed isiru l-irvellijiet fil-Brażil bl-għajta ta' 'transport pubbliku b'xejn'?

Il-Partit fil-gvern xellugi kellu fil-manifest oriġinali tiegħu li transport pubbliku jkun b'xejn, bi teorija tkun li din ekonomikament u kapitalistikament hija vijabbli u tajba għax; in-nies ittihom il-ħelsien; iċċaqlaq l-ekonomija; tnaqqas it-tniġġiż u l-ħela taż-żejt li hu għoli immens; ekoloġikament aħjar; tirrispetta d-dritt kostituzzjonali li nies għandhom id-dritt li jmorru u jiġu għax jekk it-trasport ikun għoli dan ma jistax iseħħ.

Fra Ġwann kompla jgħid li l-ewwel gvern lokali xellugi ġewwa San Paolo ippruvat iddaħħalha imma ma kelliex maġġoranza fil-parlament lokali u kien hemm wkoll 'lobby' b'saħħtu tas-sidien ta' transport li ma riedux it-telf. Dawn kienu jipprotestaw kull sena u issa li l-Ewropa ndunaw. Hemm xi bliet fil-Brażil li transport huwa b'xejn.

It-tgergir li hemm huwa wkoll minħabba l-korruzzjoni, korruzzjoni li tinsab kull naħa ta' l-ispetru politiku għax hemm stati immexxijin minn gvernaturi lokali minn kull naħa. Wieħed jistaqsi għala ma tistax togħla l-paga minima u mbagħad hemm din il-korruzzjoni kollha. Hemm wkoll il-problema li fil-koalizzjoni fil-gvern hemm ħafna partiti li kollha jridu pożizzjoni ta' ministeru u karigi li twassal għal aktar korruzzjoni. Għad hemm l-użu ħażin tas-saħħa, li tajjeb ngħidu li dan il-gvern tejjieba ħafna. Għalhekk, kompla jgħid Fra Ġwann li l-President Dilma jaf terġa tiġi eletta. Ġabu tobba fil-pajjiż kollu bil-maġġoranza tagħhom jkunu Kubani, u oħrajn mill-pajjiżi tal-Ewropa li huma mifnija bil-qgħad fosthom Spanja u Portugall. Immaġina inti meta persuna qatt ma rat tabib u issa għanda. Għad hemm il-problema ta' nuqqas ta' *housing.* Dan il-gvern għamel wkoll inqas tqassim ta' l-art minn dak taħt Lula. Fuq din iktar jidher li l-Gvern ta' Dilma favur aktar l-*agro business*. Waqt li l-President Lula (li mexxa il-gvern għal 10 snin) li ġej mis-settur sindakali kien aktar moħħu biex jinnegozzja, Dilma li hi aktar teorika, m'għandiex daqshekk kuntatt mal-moviment soċjali; ma titkellimx; mhiex simpatika; mhiex kapaċi tinnegozzja sew u għalhekk dan in-nuqqas tefgħaha lura.

Fra Ġwann semma wkoll il-problemi marbuta mat-tazza tad-dinja fejn qal li mhux kulħadd fil-partit fil-gvern kien favur tagħha. Lula kien favur bl-għajta ta' "Ħobb il-futbol", imma tajjeb ngħidu li mhux hu kien il-persuna li ffirma l-kuntratt. It-tazza ta' dinja ġabet magħha serq kbir mill-kuntratturi fil-bini tal-grawnds li anke wħud ma tlestewx fil-ħin; il-problema ta' skjavitu ta' ħaddiema biex inbnew il-grawnds li dawn ġabu rewwixti kbar fil-pajjiż u li ħadd mill-midja ma tkellem fuqhom; il-kriżi finanzjarja li waslet biex numru ta' nvestimenti soċjali mill-Gvern ma twettqux; l-arroganza tal-FIFA fejn liġijiet ta' protezzjoni soċjali biex in-nies jmorru l-grawnd (sussidju) tneħħew kompletament u daħħal l-konsum ta' alkoħol fl-istadji meta dan mhux permessibli taħt il-liġi Brażiljana, li din in-nies urtathom. Il-protesti ħafna minnhom saru kontra l-FIFA għax il-FIFA ukoll mimlija korruzzjoni.

Il-ħassieb xellugi u teologu Brażiljan Paolo Freire kien qal li "l-edukazzjoni għandha tħalli l-oppressat jerġa jakkwista s-sens ta' umanità, li din iġġagħalu itejjeb il-kundizzjonijiet tiegħu, imma biex iseħħ dan l-individwu oppressat għandu jilgħab rwol ċentrali biex titwettaq din il-liberalizazzjoni". Fil-kuntest ta' llum meta l-gvern hu suppost xellugi għadu jagħmel sens dan il-kliem?

Daż-żgur li iva! L-inklużjoni fil-pajjiż saret permezz tal-konsum u l-konsum fih innifsu hu aljenazzjoni. Il-persuna għandha bżonn issir ċittadina mhux konsumista. Allura l-militanza, l-utopija fil-pajjiż marru l-baħar. Illum dawn spiċċaw. Il-partiti ta' ċentru xellug qatlu l-militanza. In-nies li nqalaw mil-faqar wkoll m'għadhomx militanti. Nies li qed jgħixu f'riskju ta' faqar minħabba djun wkoll tbiegħdu mill-militanza.

Il-konsum, ibbażat fuq il-marka żgur li qed jiġġenera l-vjolenza fost in-nies, fejn nies miż-żoni l-foqra qed iwettqu l-vjolenza fuq nies oħra u anke qtil biex jiksbu dak il-prodott tal-marka, fosthom żraben etċ, meta int suppost li għandek bżonn huwa żarbun. Imma dawn il-problemi huma prodott tal-kapitaliżmu selvaġġ.

Ħafna pajjiżi fl-Amerika Latina jidher li aborixxew il-politika neoliberali, x'taħseb fuq din? u taħseb li dan il-fatt se jwassal għall-ħolqien ta' ekonomija oħra li hi soċjalment u ekoloġikament aktar ġusta, meta għandek il-moviment żapatista li qed jaħdem favur id-drittijiet tal-poplu indiġenu, il-politika tal-ġustizzja soċjali Bolivarjana tal-Ex President llum mejjet Hugo Chavez, il-politika ta' Morales li hi bbażata fuq manifest li jipproteġi d-dinja mill-kapitaliżmu selvaġġ bl-isem ta' "Mother Earth" u Kuba li għadha mixja fi triq tar-revoluzzjoni għal soċjetà ġusta?

Jien naħseb li dawn lkoll għandhom xewqa li jkollhom sistema alternattiva. Żgur li kien hemm ċaqliq importanti għal din is-sistema ekonomika bis-saħħa ta' ċertu mexxejja fosthom Chavez li ġab bidliet strutturali kbar; fejn inħoloq bank għall-Amerika latina, stazzjon televiżiv (Telesur). Pero ma naħsibx li jaraw kundizzjoni li joħolqu sistema ekonomika alternattiva, toħloq xi ftit ta' l-ispazji, mhumiex tant daqshekk dipendenti fuq il-Fond Monetarju u l-Bank Dinji, daqs kemm kienu. Grazzi għall-għaqda bejn il-pajjiżi tal-Amerika Latina din wasslet biex l-indħil ta' l-Istati Uniti fl-Amerika Latina naqas. Illum l-Istati Uniti tindaħal aktar f'reġjuni oħra tad-dinja. Li hu żgur xorta is-sistema ta' l-Amerika Latina hi bbażata fuq '*economic growth'* , bl-eċċezzjoni ta' Morales u l-moviment żapatista li hi aktar ekoloġika.

Fra Ġwann kompla isawwar id-diskors tiegħu bil-kliem li l-kunċett ta' development fid-dinja huwa bażwi, u kif qal Marx "żvilupp għal min?". ***Kullħadd jgħid li l-ekonomija sejra l-quddiem, imma wieħed jistaqsi għal min?.*** Ħafna sinjuri f'pajjiżi li intlaqtu mill-kriżi ekonomika saru aktar sinjuri filwaqt li nies komuni tbaxxilhom il-livell tal-għajxien u ħafna oħrajn ftaqru, eż Greċja, Spanja, l-Ingħilterra. Marx huwa ġust meta *jgħid li din hi soċjetà ta' klassi.* Żgur li se nħallsu prezz għoli l-quddiem għall-problema ekoloġika.

Fra Ġwann li llum qed jagħmel xogħol fil-provinja temm l-intervista billi qal li nistgħu niġġieldu n-neoliberaliżmu f'sistema kapitalista u anke f'sistema mhux kapitalista. Hugo Chavez kien jgħid *li l-problema tal-klima ma tissolviex għax ma hux bank, ara kieku kien bank kienu isolvuha mill-ewwel.*

Fir-ritratt fuq: Protesta miż-żgħażagħ li jridu sigurezza, edukazzjoni u saħħa diċenti u mhux gwadann għall-FIFA.

Ritratt paġna 4: Fra Ġwann Xerri (xellug) jindirizza l-udjenza flimkien mal-ħassieb Brażiljan u progressiv Frei Betto.

Żminijietna tkompli tinsisti kontra x-Xogħolijiet Prekarji:

Żminijietna – Leħen ix-Xellug qalet li l-ġrajjiet li seħħew riċentament fir-rigward ta' kundizzjonijiet ta' xogħol jikkonfermaw il-bżonn urġenti ta' leġislazzjoni kontra impjiegi prekarji, li qed iżiedu l-inugwaljanza tal-klassi.

"Leġislazzjoni hija meħtieġa" - *Żminijietna*

"Impjiegi prekarji huma ta' detriment fil-kwalità tal-għajxien tal-ħaddiema, li jwassal għal effetti negattivi fuq l-istess ħaddiem fosthom stress, paga baxxa u insigurtà. Il-Gvern għandu jitbiegħed minn din il-politika neoliberali billi fuq kundizzjonijiet tax-xogħol jadotta mudell soċjali".

Żminijietna – Leħen ix-Xellug qed terġa tisqħi l-appell tagħha għal żieda fil-paga minima biex ittejjeb il-kwalità tal-għajxien tal-ħaddiema u żżid id-domanda fl-ekonomija.

Nappoġġjaw wkoll l-appell li qed tagħmel il-GWU sabiex ħaddiema li huma mpjegati ma' kuntratturi fis-servizz pubbliku jingħataw l-istess salarju u kundizzjonijiet ta' ħaddiema oħra fis-settur pubbliku.

Aħna wkoll nappoġġjaw is-sejħa li qed tagħmel il-GWU sabiex kuntratti privati bi ftehim kollettiv jingħataw trattament preferenzjali fil-kuntratti pubbliċi."

"ILO (L-Organizazzjoni Dinjija tax-Xogħol) tiddefenixxi l-impjieg prekarju bħala mpjieg mhux regulari u li mħallas bi ftit, insigur, mingħajr protezzjoni, u li bih ma tistax tmantni familja."

"Dan jinkludi mpjieg b'kuntratt definit, 'temporary agency work', u mpjieg part-time meta dan ikun imponut fuq il-ħaddiem kontra r-rieda tiegħu, minflok impjieg fiss fuq bażi full-time."

Banking – Usury. Who Benefits?
A lesson for a Social and Just Europe.

Sammy Camilleri
Ontario. Canada

The more we look at the enormous debts, the crumbling system, and failing services which used to function reasonably well, not all that long ago, we find ourselves asking the same question, *"well, what the hell has happened?*.

Why are so many things which we used to take for granted no longer available; like major food supplies not genetically modified or sprayed with chemicals without our knowledge; like balanced budgets for governments, now an unreal expectation; like home processing of our raw exports by firms, not untouchable foreign corporations. In fact so many core systems are now stumbling along on the edge of crisis, and so loaded down with unsustainable debt, that normality is now an expectation of partial or increasingly severe dysfunction.

The root of all this disturbance, seems to me to lie in the huge debt load in which everything is entangled nowadays, and here one comes slap up against what appears to be the biggest single problem in all of politics – the total ownership of government debt by private banks and the associated establishment of usury as standard operating procedure. This took place openly in Britain 200 years ago; covertly in the USA 100 years ago. While GDP has been growing slowly, the debt has exploded.

(S)Peculators…..are contributing to price falls so as to bring about higher interest rates. It's the usurer's technique. Thus the debt becomes an opportunity to maximise earnings in the market at the expense of the nation. If financial power brokers use speculation to increase their earnings and force governments to pay the highest possible interest rates, the result is recession for the state that's in debt as well as their loss of sovereignty.

There are alternatives. These are being put into effect by some countries in South America and by Iceland. The risk is that we are going to reach default in any case with the devaluation of the debt, and the nation impoverished and on its knees.

Proposal for ***nationalising the banks*** has been tested and proven elsewhere, most notably in China. In an 'April 2012 article' in the American Conservative titled *"China's rise, American's fall", Ron Unz observes: During the three decades to 2010, China achieved perhaps the most rapid sustained rate of economic development in the history of the human species, with its real economic growing almost HO-Fold between 1978 and 2010. In 1978, America's economy was 15 times larger, but according to most international estimates, China is now set to surpass America's total economic output within just another few years. According to Eamonn Fingleton, in his book, "In the Jaws of the Dragon" (2009), the fountain that feeds this tide is a strong public banking sector.*

Capitalism's triumph in china has been proclaimed in countless books in recent years, but, the higher reaches of its economy remain comprehensively controlled in a way that is the antithesis of everything we associate with the western capitalism. The key to this control is the Chinese Banking System, (which is) not only state owned, but as in other East Asian miracle economies, functions overtly as a major tool of the central government's industrial policy.

Another proposal is the ***Guaranteed Basic Income.*** Not just welfare. A guaranteed basic income is not just an off-the-wall, utopian idea either. A national dividend has been urged by the "social credit" school of monetary reform for nearly a century, and the *US basic income guarantee network* has held about a dozen annual conferences.

They feel that a guaranteed basic income is the key to keeping modern, highly productive economies humming. In Europe, the proposal is being pursued by the Sober Swiss of the North.

An initiative to establish a new federal law for an unconditional basic income was formally introduced in Switzerland in April 2012. The idea consists of giving to all citizens a monthly income that is neither means tested nor work related. Under the Swiss referendum system of Direct Democracy, if the initiative gathers more than 100,000 signatures before October, the Federal Assembly is required to look into it.

The bank of Italy, a private joint-stock company, ownership comprises 10 insurance companies; they issue the money out of thin air and lend it to us. It's the state who is supposed to issue it. We need money to work. The state should say: "There's scarcity of money? I will issue some and put it into circulation. Money is plentiful? I will withdraw
And burn some of it". Money is needed to keep prices stable and let us work.

Clifford Hugh Douglas, born in 1879 in Scotland was a brilliant engineer who created the *social credit system* argued that the economy routinely produces more goods and services than the consumers, who have the money to purchase, because workers collectively do not get paid enough to cover the cost of things they make. This is true because of external costs such as interest paid to banks, and because some portion of the national income is stashed in saving accounts, investment accounts, and under mattresses rather than spent on the GDP.

To fill what social creditors call *"the gap"* so that "demand" rises to meet supply, additional money needs to be gotten into the circulating money supply. Clifford H. Douglas recommended doing it with a national dividend for everyone, an entitlement by *"Grace"* rather than *"Works"*, something that was necessary just to raise purchasing power enough to cover the products on the market.

In the 1930s and 1940s, critics of social credit called it *"funny money"* and said it would merely inflate the money supply. The critics prevailed, and the social credit solution has not had more chance to be tested. But the possibilities were demonstrated in New Zealand during the great depression, when a state housing project was funded with credit issued by the Reserve Bank of New Zealand, the nationalised central bank. According to some commentators, this one measure was sufficient to resolve 75% unemployment in the midst of the great depression.

This was achieved without causing inflation. When new money is used to create new goods and services, supply rises along with demand and prices remain stable; but the demand have to come first. No business owner will invest in more capacity or production without first seeing a demand. No demand, no new jobs and no new economic expansion.

The money for a *guaranteed basic income* could be created by a Nationalised Central Bank in the same way that the reserve bank of New Zealand did, and that central Bank "quantitative easing" (QE) is created out of nothing on a computer screen today. The problem with today's QE is that it has not gotten money into the pockets of the consumers. Te money has gotten and can get no further than the reserve accounts of Banks. With some astonishment, we realise that this pernicious system has been cemented in place by almost every government in the western world. No other single policy has had such unchallenged adoption with so little public involvement – or even awareness.

Indeed, it's a fair assumption that not one minister or elected representative in any parliament has ever referred to the privatisation of government debt in any speech – let alone publicly questioned its use, or made any criticism of the ceaseless, relentless growth of this borrowing - and which is in fact the very life blood of usury, a process condemned by generations of economists. It begs that hard, ancient question from the Roman Empire – Cuibono? Who benefits?

Beyond doubt, the prime beneficiaries are the great international private Banks who have benefited to an extent hardly dreamt of even by that redoubtable figure, Amschel Rothschild, Father of that Bank, who way back in the early 1800's delivered the remarkable opinion "if I can but create and issue a nation's currency, I care not what laws they pass".

Even before the banking system's more recent massive excursion into high-risk gambling through derivatives and hedge funds, which almost brought the whole system of international finance crashing in 2008, their total of deliberately constructed debt around the world was virtually beyond computation. Now such calculation verges on the bizarre and proposals to alleviate the exploding, multiple trillions of debt in Europe and the USA in particular by creating yet more multiple billions of bail-out money – t yet more interest – is to question sanity itself, and the meaning of words.

The whole driving force of these proposals of course is clearly not towards the elimination of the debts, for that would halt the gravy train, but to enable the continuation of the interest payments, and failing that, the expropriation of national assets. The prime maker for usury, in fact its main purpose is the perpetuation of interest, and so far what has remained miraculously intact in the unceasing flow of interest on the interest, from nation after nation not yet desperate enough to renege on their now quite un-payable debts. This whole situation leads to question the purpose of these hundreds of officials trending around Europe to conference after conference, seemingly unable to comprehend the sheer inanity of what they are doing, unable to adjust to reality.

No objective view can determine other than that these monstrous debts must be cancelled – A conclusion the Romans came to thousand of years ago when they instituted the Jubilee every 49 years, when all debts were forgiven, property restored, slaves freed, etc etc.

Iceland has already gone that route, and it is observable that the sun still rises and sets, nobody starves, and the wheels still turn. It will take time for such a fundamental to penetrate minds locked into the unassailable rightness of usury – but it will happen, "because it must". The cliff has been reached and there are only two ways to go, backwards to sanity or forward to catastrophe.

Money is but a tool, to be used. It has been turned into an end product, the accumulation of which confers absolute power; but it can dissipate in a flash when a spark is applied, and drift away like smoke in the wind, as bankers around the world discovered over three years ago when their crafty mortgage swindles blew up in their faces.

They are trying very hard to shift the fall-out back to governments and taxpayers, and have had some success. But there is a legal defence called "odious debt", already used by Iceland, which allows the cancellation of debts carrying unacceptable levels of interests and word is surfacing in the USA about unenforceability of mortgage debt when the certificate of title has been lost, as millions have in the scramble to divide and merge portions of mortgage debt into huge investment bundles. Case after case has been thrown out by judges when banks were unable to produce an ownership document to the court. Things, it seems, are stirring. This very form of escape however is being increasingly examined by desperate governments and initiated by not a few.

ikompli f'paġna 7

Within the last several years, Argentina, Peru, Brazil partially, - Iceland by decisive national plebiscite have all cancelled major portions of their debts. What is beyond dispute is that nation after nation around the world, funding their won debts from their own national banks backed by the whole asset of the nation, are steadily forging ahead economically.

China, India and Malaysia come readily to mind, while the consortia of South American nations now banding together in mutual self-help associations is developing fast, creating their own debts free of the crushing interest loans, and nationalising the enormous national assets previously owned by foreign corporations, with scant compensation because of the vast extraction of natural incurred over hundred of years.

Germany, using its own bank, is a powerhouse in Europe on which the rest is now dependent for real money to bail out their insolvent nations. A new era of national debt funding is emerging which cannot be ignored. New taxes anyone? Or catch the bull by the horns and demand cancellation of these usurious debts?

Today, after generations of utterly accepted privatised debt, the mighty USA is totally dependent on Asian purchases of its bonds, which of course buys right of entry for their goods no longer produced in America. Six Europeans nations teeter in default: the powerhouses of France and Britain flounder under the weight of interest – induced debt and a faltering economy. What a morass! What destruction, caused by decades of high interest at compounding cost from a private banking system.

"Cui Bono?" indeed. It is not some super human feat to connect the dots or figure out that wealthy donors will sustain any party which cuts taxes to the wealthy and allows the transfer of earnings to tax haven abroad. This is a permanent insult to those who by law must have their taxes deducted at source and paid to government, while multiple billions fly out as transfer pricing owners, and the profits end up in Lichtenstein. I do not anticipate that the "occupy movement" will slowly go away and cry in the corner.

A very clear realisation is that when the state main advisers are big business organisations; when electoral representation is weakened; and when the state controls a large modern military; then fascism becomes a disturbing possibility.

Remembering
The other September 11- Chile, the torch of the Utopia

By Garden of Knowledge Malta Association

Garden of Knowledge Malta Association invites you all to an exceptional and first time event in Malta The Premiere of the Movie: "The sons of the thousand days" By Chilean director Claudia Soto Mansilla Remembering the Other September 11: Chile "the torch of the Utopia: For much of the population in the world, September 11 marks the anniversary of the terrorist attacks on the World Trade Center and the Pentagon in USA.
But for the people of Chile, much of Latin America, and democratic reformers at large, it marks another significant anniversary.

On the morning of September 11, 1973, all branches of the Chilean Armed Forces had conspired to wrest control of the country from democratically-elected leader Salvador Allende. Allende, having been tipped about the military's activities, held his ground in his Presidential palace, La Moneda.

After Allende refused to negotiate or surrender, General Augusto Pinochet ordered a siege on the compound accompanied by military helicopter gunships and Air Force bombers. Salvador Allende died during the melee, apparently by his own hand, and a military junta took power headed by General Pinochet.

It is well documented that the US government, through the CIA, played a key role in the overthrow of the Allende government.

The new order in Chile saw massive ultraliberal economic reforms take effect. An alarming number of people were imprisoned and tortured under his rule. Over three thousand people are estimated to have been killed during Pinochet's 17 year reign.

Inauguration: Friday 12 semptember 2014

Subsequent efforts to come to terms with the national trauma have resulted in an outpouring of fiction, art, film, and drama. Two contradictory forces are at work: a desire to forget the experiences and the victims, and a powerful need to remember and memorialize them. The legacies of the dictatorship continue to live with the presence of violence in their bodies, in their daily lives, and in the identities they pass down to younger generations.

For this occasion, Garden of Knowledge Malta Association, propose an EXCEPTIONAL projection of The MOVIE in Malta , "the sons of the thousand days" , by Claudia Soto Mansilla et Jaco Bidermann 90 min, France, 2013 Iskra. (Production France/Chili 2013)

We will project the movie: "les enfants des 1000 jours"- "The sons of the thousand days"- A chilean movie about the 1000 days that lasts the socialist experience in Chile- The movie was done by Claudia Soto Mansilla et Jaco Bidermann. It will be with english subtitles.

When: Friday 12 semptember 2014 Where: Europa House – 254 St Paul Street - Valletta
From: 6:30 pm
Duration of the movie: 1h30
In Spanish with English subtitles
Feel free to donate

A debate will also be held with maltese Journalist Ramona Wadi, specialist on Chilean history will speak about CHILE THE OBSTINATE MEMORY AND the thousand days CREATIVITY and Prof Peter Mayo (photo below) who will talk about The Chilean Democratic Way to Socialism and Dictatorship and Ultraliberalism.

Live Music-
Music and performance include South American musicians Fernando and Nolasco , a founder member of the band ISKAY will be presented with Chilean songs of Inti Illimani, Victor Jara, Violeta Parra and Patrico Manns.

MOVIE:
To kill the unique experience of "the one thousand days" of UNIDAD POPULAR government of Allende, a ferocious dictatorship led by Pinochet was necessary.

What was the danger? What happened during those three years hidden of Chilean history? Some of those who accompanied Salvador Allende in this adventure, tell the hope and enthusiasm the socialist dream brought but also the difficulties for the fight for equality...

"We are the survivors, we speak, we have a memory to be transmitted, who must live, which is a powerful tool to consolidate it and build the future. "
Claudia Soto Mansilla

"The Chilean history is a concentrate of 20th century: a Popular Front, a socialist revolutionary and democratic government , a coup, a dictatorship and the laboratory of globalized neoliberalism. "Jaco Biderman
The movie will demonstrate vividly the combination of cultural creativity and political purpose which so characterised Chile in the 1960s and 1970s. Contributors to the political discussions included.

Should you have any reason to request a meeting for questions we are amenable to any time or place you prefer. We are looking forward to hearing from you soon!

Contact : http://gardenofknowledgemalta.wordpress.com
gnientalgherf@gmail.com
Tel: +356 99052651/ 27222402

THE CRISIS OF TRADE UNIONISM

Luke Scicluna
lukescic@gmail.com

The era of post-Thatcher capitalism is an era which has seen the dismantling of workers' power throughout the world. Union members have been repeatedly betrayed, workers' movements have been systematically excluded from the press and workers themselves face daily threats to their livelihoods, and the truth of the matter is that unions are as much to blame for this as legislators and capitalists.

There can be no apter expression of this than the failure of UHM's strike on the 17th of June, which re-exposed a variety of crises within Maltese trade-unionism. There persists the extremely unhealthy notion, both in principle and in practice, that unions are extensions of political parties, and that as such they ought to toe the party line. Of course, unions are extremely political, and so they should be, but they are (or they should be) political in a different sense. The very point of a trade union is that it represents a bottom-up way of doing things – a way for workers to be protected whilst exerting influence on their employers and their government by withholding their labour – and as such their sole function is to represent workers' interests. Yet it is common knowledge that GWU and UĦM represent the interests of the Labour Party and the Nationalist Party respectively, and as a result, the interests represented by these parties, which include possibly every interest except for workers' interests, have permeated into the unions themselves. Accordingly, GWU has gone silent since March 2013, as though the Messiah hath descended

unto the precariat and rid them of their woes, and UĦM has never been a particularly convincing union when it comes to safeguarding the real economic and social interests of their members.

I consider it thoroughly disgusting that the main efforts of GWU and UĦM in recent years have been more about asserting their dominance over each other than fulfilling their function. Trade unions made history in 1886; the Haymarket Affair would eventually lead to the establishment of International Workers' Day and the enforcement of laws which guaranteed the eight hour day. Solidarity, a confederation of Polish trade-unions, was instrumental in the toppling of the pseudo-communism of the People's Republic of Poland, again making history by demonstrating that there is no greater power than that possessed by a united workforce. Decades later, GWU and UĦM bicker over who possesses the largest membership of public transport workers, with GWU using the failure of the aforementioned strike – which is, in part at least, attributable to intimidation – to kick UĦM when they're down and insist that they, in fact, have the majority. Workers' interests my foot.

It's time for Maltese unions and their members to face facts. Capital is international and does not stop at party lines, and unions which openly protect the interests of capital do not engage in nearly the same amount of factional bickering as workers' unions seem to be wont to do. Membership in the ETUC is not enough, especially if efforts to appease local political parties take precedence over ETUC initiatives. Maltese workers' trade unions must reach out and form alliances with other workers' unions globally, for the proletarian cause is a global cause; to rescind political allegiances; to fight for workers' rights at all costs; and if they are not willing to, then the Maltese workforce should rescind their membership and form new unions.

Crucially, efforts to organise should be focused on solidarity, not sectarianism; thus, unions should seek to unite as much as possible. The Industrial Workers of the World is a union which seeks to do just that – their goal is to form an international union which can bring together the proletarian cause as a whole, and this is a goal which should be embraced by all unions. The Haymarket Affair showed the world the power of organised labour; this power has dissolved into petty rivalry. Unless trade unions can utilise their rapidly dwindling power to re-assert their demands, and to stand up for what their members deserve, contemporary labour will continue to become increasingly precarious, increasingly insecure, and increasingly enslaved.

Alleanza Liberali Milqugħin Ġewwa Vjenna.

F'Malta id-differenza ta' 200 vot trebbaħ is-sitt siġġu lill-Partit Nazzjonalista.

John Zammit

Fit-2 ta' Mejju 2014 bħala parti mill-kampanja elettorali ta' l-ALDE (Alleanza tal-Liberali u Demokratiċi ta' l-Ewropa) għall-elezzjoni tal-Parlament Ewropej li saru fit-28 pajjiżi membri tal-Unjoni Ewropeja f'isem l-Alleanza Liberali konna rappreżentati minnhi (John Zammit) bħala mexxej u minn Jean-Pierre Sammut bħala l-kandidat Malti fl-elezzjoni ta' Malta tal-Parlament Ewropew.

Ta' min jgħid li f'dan ir-rally elettorali li jsir darba kull ħames snin qabel l-elezzjoni tal-EP jiltaqgħu l-mexxejja u l-kandidati kollha Liberali ta' l-Ewropa (pajjiżi membri) biex jippreżentaw il-manifest u jitkellmu xi wħud mill-mexxejja. Fl-2009 ir-rally kien sar fi Brussell.

Bħala Alleanza Liberali ġejna milqugħa mill-kandidat ewlieni Liberali ta' l-Awstrija ANGELIKA MLINAR u s'intendi minn uffiċjali oħra anke taż-żgħażagħ tal-Partit Liberali Awstrijak NEOS li minn xejn fl-elezzjoni nazzjonali ta' din is-sena tellgħu disa' membri fil-Parlament Awstrijak u s'intendi kellna laqgħat u taħdidiet ma' ħafna mill-kandidati u uffiċjali tal-Liberali ta' pajjiżi oħra.

Ta' min jgħid li aħna membri assoċjati fl-ALDE u nieħdu sehem f'attivitajiet u nżommu kuntatti kontinwi matul is-sena kollha mal-ALDE li issa rrikonuxxewna bħala l-partit Liberali Ewlieni ta' Malta.

Aħna bi ħsiebna nkomplu wkoll bl-attivitajiet nazzjonali f'pajjiżna billi nkomplu nagħtu s-sehem tagħna fil-qasam politiku u kif tgħaddi l-ligi tal-Partiti Politiċi bi ħsiebna nirreġistraw kif diġa' tajna l-indikazzjoni tagħna billi ħadna sehem fis-suġġerimenti li saru għall-liġi tal-Partiti Politiċi li għandha titressaq fil-Parlament Malti sa' l-aħħar ta' din is-sena.

Bħala riżultat żammejna l-istess ammont ta' voti li konna ġibna fl-elezzjoni tal-2009. Dan ma jfissirx li lilna se jaqtgħalna qalbna għax aħna nemmnu li l-poplu Malti minn dawk il-mitt elf li ma ġabrux il-vot jew ma vvotawx, jew anke ħassru l-vot bi protesta kontra l-partiti l-kbar, fl-aħħar jindunaw li qed jagħmlu ħażin li ma jivvotawx lill-partiti oħra żgħar li iżda b'dan l-ammont ta' voti jistgħu jsiru partiti kbar.

F'din l-elezzjoni bl-għaqda tal-partiti ż-żgħar bejnietna rnexxielna lill-partiti l-kbar innizżluhom għarkubtejhom jittalbu l-voti tagħna u kien id-differenza ta' 200 vot li rebbaħ is-sitt siġġu lill-Partit Nazzjonalista u b'hekk issa ġew 3 bi 3. L-iktar rebħa pero' għamluha n-nisa (u hawn nifirħilhom) għax tellgħu erba' membri parlamentari Ewropew kontra t-tnejn ta' l-irġiel.

Issa nittamaw għal 2019 forsi jseħħ dak li ilni ngħid: MEPs f'iktar gruppi politiċi u mhux fl-EPP u S&D biss!

Fir-ritratt: John Zammit (xellug) flimkien ma' Jean Pierre Sammut (lemin) waqt rally tal-partiti Liberali Ewropej - ALDE.

Abbonament Gazzetta Żminijietna

Isem: Kunjom:

Indirizz:

Emejl:

Sena: (€5) Sentejn: (€10)

Ibgħat din il-formola lil Żminijietna P.O Box 35 Sliema. SLM1000

MANIFEST ELETTORALI 2013